

Woorden van Jezus – Tot een voorbereiding van Mijn begrafenis

'Als nu Jezus te Bethanië was, ten huize van Simon, den melaatse, Kwam tot Hem een vrouw, hebbende een albasten fles met zeer kostelijke zalf, en goot ze uit op Zijn hoofd, daar Hij aan tafel zat. En Zijn discipelen, dat ziende, namen het zeer kwalijk, zeggende: Waartoe dit verlies? Want deze zalf had kunnen duur verkocht, en de penningen den armen gegeven worden. Maar Jezus, zulks verstaande, zeide tot hen: Waarom doet gij deze vrouw moeite aan? want zij heeft een goed werk aan Mij gewrocht. Want de armen hebt gij altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd. Want als zij deze zalf op Mijn lichaam gegoten heeft, zo heeft zij het gedaan tot een voorbereiding van Mijn begrafenis. Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden van hetgeen zij gedaan heeft, Matth. 26:6-13.'

De laatste keer stonden we stil bij de woorden van de Heere Jezus die Hij twee dagen voor Pesach sprak, Hij zou worden overgeleverd en gedood worden. Hij heeft niet voor Zijn discipelen verborgen dat Hij begraven zou worden en weer zou opstaan. De geschiedenis waarover we nu nadenken vond volgens Johannes zes dagen voor het Pesach plaats (Joh. 12:1). We bevinden ons in Bethanië een plaats vlak bij Jeruzalem in het huis van Simon de melaatse. Simon, die vroeger melaats is geweest maar hoogstwaarschijnlijk door Jezus Zelf is genezen, wordt door zijn naam nog steeds herinnerd aan de tijd van zijn ziekte. Zijn naam bewijst dat hij een zondaar was, die vanwege zijn zonde de vreselijke ziekte van melaatsheid moest dragen. Maar genezen van melaatsheid mag hij in vrijheid wandelen en deze liefdedienst aan Jezus bewijzen door Hem in zijn huis te ontvangen om daar een maaltijd te houden.

In het huis zien we naast Simon en de discipelen ook de vrienden van Jezus; Martha, Maria en Lazarus. We zien Martha druk bezig, net zoals zij een half jaar daarvoor ook zo druk was in haar eigen huis toen Jezus bij hen op bezoek was. Ze ergerde zich toen aan het feit dat Maria aan de voeten van Jezus zat, terwijl zij zo druk was. Maria verlangde in Zijn nabijheid te zijn en naar Hem te luisteren. Haar hart verlangde naar Zijn Woord, zij had ontdekt dat Hij woorden van eeuwig leven sprak en dat had zij zo nodig. Toen Martha Jezus aansprak op het feit dat haar zuster haar niet hielp met dienen, heeft Jezus gezegd: *'Martha, Martha gij bekommert en ontrust u over vele dingen; Maar één ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden, Luk 10:41,42.'*

Wat een les voor ons vandaag, wat verkiezen wij? Het dienen of het zitten aan Jezus voeten. Voor mijzelf heb ik ontdekt dat ik het makkelijker vind om te dienen dan om te zitten aan Jezus voeten en dat terwijl ik het zo nodig heb. Ik verlang om meer in de rust aan Zijn voeten te zitten maar zie zoveel werk, zie zoveel verdriet en pijn dat ik vaak niet weet waar ik beginnen en eindigen moet. Maar vrienden, tegelijk moet ik bekennen dat als ik niet stil zit aan de voeten van mijn Heiland, mijn liefde op den duur uitgeput raakt omdat zij niet meer stroomt vanuit de Bron. Al mijn zwoegen, werken, rennen en vliegen is dan uit eigen kracht en dat put uit. Ik heb Jezus nodig, op Hem te zien, naar Hem te luisteren en stil te zitten aan Zijn voeten, dat is mijn kracht. Ik wil jullie bemoedigen om Jezus te zoeken, bij Hem te zijn, te luisteren naar Zijn Woord en te genieten hoe Zijn liefde jullie harten vervult. Er is geen betere plaats dan daar aan Jezus voeten. Misschien voel je je niet welkom, misschien denk je te zondig te zijn, laat de duivel je niets wijs maken, Jezus is de Enige Die je kan bevrijden van je zonden. Hij kwam om zondaars zalig te maken. Al is je schuld nog zo groot, de veroordeling van de mensen om je heen en je eigen hart nog zo groot, vlucht naar Jezus en laat je redden.

Laten we weer terugkeren naar het huis in Bethanië. Wat een wonder dat Lazarus daar zit, het is nog maar zes weken geleden dat hij begraven lag. Hij was dood, z'n zussen waren verdrietig en teleurgesteld dat Jezus toen niet op tijd kon komen, zij geloofden dat als Jezus op tijd was geweest, Lazarus niet had hoeven sterven. Nu was het te laat. Maar hoe heerlijk klonken toen de woorden van Jezus tot de verdrietige Martha. *'Ik ben de opstanding en het leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven; En een iegelijk die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Geloof gij dat? Joh. 11:24,26.'*

Voor de mensen was Lazarus dood, maar voor Jezus was het een slaap. Zou voor Hem iets te wonderlijk zijn? Hijzelf is de opstanding en het leven. Allen die in Hem geloven zullen leven. Jezus heeft de dood overwonnen, Hij riep Lazarus uit de dood zoals wij een slapende wakker roepen (Joh. 11). Zo zal Hij ook straks als Hij terugkomt en alle oog Hem zal zien, de doden tot leven roepen.

In Bethanië zien we Maria, zij die verkoos aan de voeten van Jezus te zitten, ze draagt een albasten fles met hele kostbare zalf. Ze loopt op het Voorwerp van haar liefde af en giet de zalf over het hoofd van haar Meester die aan de tafel zit. Maria neemt haar haren en droogt de voeten van haar Geliefde. En terwijl het huis zich vervult met de geur van deze liefdedienst, ontbrandt er in de harten van sommigen een vijandschap tegen deze liefde. De liefde van Maria wordt in een kwaad daglicht gesteld. Judas vraagt waarom die zalf niet is verkocht voor driehonderd penningen zodat het aan de armen kon worden gegeven. Deze dief begreep niets van de liefde die het hart van Maria vervulde, zijn liefde ging niet uit naar Jezus, ook niet naar de armen maar naar het geld waar zijn hart sneller van ging kloppen. Hij zag daar een jaarloon druipen over het hoofd van Hem Die hij volgde als Zijn Meester maar niet erkende en liefhad als Zijn Meester. Hij zag de liefde van Maria aan als een belachelijke aanstellerij, zoals de liefdedienst aan Jezus bewezen zo vaak verkeerd wordt bekeken en besproken. Wat een pijn kan het veroorzaken als onze woorden en daden in een kwaad daglicht worden gesteld. Wat kunnen wij elkaar veel pijn en verdriet doen. Maar hoor hoe Jezus het opneemt voor haar Die Hem zo liefhad. *'Laat af van haar; zij heeft dit bewaard tegen de dag van Mijn begrafenis, Joh. 12:7.'* Nu Jezus al zo vaak gezegd heeft dat Hij zou sterven en begraven worden, was de tijd aangebroken dat Maria Hem zou zalven. Zij zalfde Hem als haar Messias, haar Gezalfde en terwijl men normaal gesproken een beetje zalf gebruikte om iemand te zalven goot zij het uit als een dankoffer, zij gebruikte zoveel als er gebruikt werd om een geliefde dode te zalven.

Jezus Die het hart van Maria kende als geen ander, neemt het voor haar op. Hij bestraft de kritische woorden en wijst erop dat de armen altijd verzorgd kunnen worden maar dat Zijn tijd van begraven worden gekomen is. En dan klinken de bijzondere woorden: *'Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden van hetgeen zij gedaan heeft, Matth. 26:13.'* Overal waar de Blijde Boodschap van redding en genade zal komen, daar zal ook gedacht worden aan de liefdedienst van Maria. Overal waar Jezus gepredikt wordt als de Zaligmaker van de wereld, zal bekend worden dat Maria haar Meester zo liefhad en dat zij Hem gezalfd heeft ter voorbereiding op Zijn begrafenis. Maria, de vrouw die verkoos te zitten aan de voeten van Jezus, vond een jaarloon niet te veel om te besteden aan haar Meester, Hij was haar alles waard, zij ging door haar knieën om met haar haren de voeten te drogen die straks doorboord zouden worden aan het vloekhout van Golgotha. Hoewel zij niet kon beseffen dat Hij dit doen zou voor haar, had de Heilige Geest een liefde in haar hart ontstoken die dwars door alles heen drong. *'Maria, jij hebt het beste deel verkozen...'*

Vrienden, hoewel Maria en de discipelen voor de kruisiging van Jezus nooit hebben kunnen weten wat wij nu weten, is de vraag aan ons of wij Jezus ook liefhebben zoals Maria haar Heiland liefhad? Hebben wij in Hem ook alles gezien? Zijn de woorden die Hij spreekt voor ons ook Geest en leven? Is het zitten aan Zijn voeten ons ook meer waard dan al het goud van de wereld? Als wij nog nooit beseft hebben dat wij met al onze zonden en ongeloof in scheiding leven met God de Vader en dat alleen de Heere Jezus Christus voor ons de Weg, de Waarheid en het Leven kan zijn, dan zullen wij de plaats aan Zijn voeten niet verkiezen. Maar als wij Hem kennen als onze Zaligmaker dan kennen wij geen betere plaats dan dicht bij Jezus te zijn. Want in Zijn kracht ligt onze kracht. In Zijn liefde ligt onze liefde. In Zijn sterven ligt ons leven en in Zijn opstanding ligt onze opstanding. *'Loof den HEERE, mijn ziel, en al wat binnen in mij is, Zijn heiligen Naam. Loof den HEERE, mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden; Die al uw ongerechtigheid vergeeft, die al uw krankheden geneest, Die uw leven verlost van het verderf, die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden; Die uw mond verzadigt met het goede, uw jeugd vernieuwt als eens arends. Psalm 103:1-5.'* Loof de HEERE, verblijdt u in Hem, Die het Leven is. Amen.

Wilco Vos Veenendaal 20-01-2020